

מאימתי פרק ראשון ברכות

מסורת
השם

לו א מוי פ"ו מכלות
תכלה הלכה א סע
עשין יט טושיפ ר"ח
סוף ח :
לו ב ב מוי פ"א מהל
ק"ש ה' יב סג
עשין יט טושיפ ר"ח
סימן נח סוף ג ד ה
ובסוף נח סוף ד :

[ג] סעודן בערך כל
הכניסו סבר לאשלימיהו
לכלי פרשייתא ודלה
במעלי ווסא דכפורי פי'
כן סמנה פרשיות שקרין
כדי סמנה סגולו וכו'
סמנה סגולו ומפני
שהיה רב כיני ערוד
בחדש הכלל נמש' דכלה
לא מלא מלאי נשלים
כל פרשה בסנה

רב נסים גאון
ואיכא דאמרי סמנה
ארמית סמנה
סמנה שרית לרב פפא
אמרי דרב פפא היתה לו
סמנה אצלני אמר כיני
שרחק רב פפא לני
במלה של רצה הני
לעשה לו עלייה במסנה
כדי להנצל בה מן חבית'
שלי מה עשה נפול הניקט
אחר קמן מה הושיבו
על סמנה של וכושו
בבגדים כדילי ירגיש
בו אדם ואמר לו לרב
פפא בא עמי לביתי ואני
נותן לך את שתי דך
אצלי הלך אצלו ונכנס
לביתו אמר לו הני שב
לך על המטה נתן עינו
רב פפא בדברים שהיו
על המטה קודם שישב
עליה ומצא התינוק המת
מוטמן בתוך הבגדים
והרגיש הדברים שרצה
להתעורר עליו עלילות
ברשע וסאתה שנה
אסרו חכמים לישב על
סמנה ארמית כפיני כן
והתפעשה בקבלת הדא
אצלי מרבי אדוני הרב
הקדוש רבנו דהשאל
ריש בי רבנן ולתתיה
ונם מצאתי אותו בתשו'
הנאנים כמו כן :

[סוף להגיה ללב]

תרגום שמפרש לפעמים - כי כמו שהתרגום מפרש לע"ה כך הם
מצינים מתוך הלע"ז - ולא נהירא שהרי התרגום מפרש כמה שאין
ללמוד מן העברי כדאשכחן "בכמה דוכתי דאמר רב יוסף (מגילה ד'ג-)
אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר ע"כ אין לומר בשום
לשון פעם שלישית כי אם בשלשון תרגום:

ואפילו * עטרות ודיבון שכל המושלים
פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו
רב ביבי בראביי סבר לאשלימיהו לפרשייתא
* דכולא שתא במעלי יומא דכפורי * תנא ליה
דייא בר רב מדפתי כתיב * ועניתם אתי'ק'ה
נפשיתכם בתשעה לחדש בערב וכי בתשעה
מתעניין והלא בעשרה מתעניין אלא לומר לך
כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב
כאילו מתענה תשיעי ועשירי. סבר לאקדומינהו
אמר ליה הווא סבא תנינא ובלבד שלא יקדים
ושלא יאחר כדאמר להו ר' יהושע בן לוי
לבניה אשלימו פרשיותיכו עם הצבור שנים
מקרא אחד תרגום * והזהרו בורידין כרבי יהודה
דתנן * רבי יהודה אומר עד שישחוט את
הורידין והזהרו בזקן ששכח תלמודו מחמת
אונסו דאמרין * לוחות ושברי לוחות מונחת
בארון אמר להו רבא לבניה כשאתם חותכין
בשר אל תחתכו על גב היד איכא דאמרי משום
סבנה ואיכא דאמרי משום קלקול סעודה ואל
תשבו על מטת ארמית ואל תעברו אחורי בית
הכנסת בשעה שהצבור מתפללין. * ואל תשבו
על מטת ארמית. איכא דאמרי לא תגנו בלא
ק"ש ואיכא דאמרי דלא תנסבו גיורתא וא"ד

ארמית ממש ומשום מעשה דרב פפא * דרב פפא אול לגבי ארמית הוציאה לו
מטה אמרה לו שב אמר לה איני יושב עד שתגביהי את המטה הגביהה את
המטה ומצאו שם תינוק מת מכאן אמרו חכמים אסור לישב על מטת ארמית
ואל תעברו אחורי בית הכנסת בשעה שהצבור מתפללין מסייע ליה לרבי
יהושע בן לוי דאמר ר' יהושע בן לוי * אסור לו לאדם שיעבור אחורי בית
הכנסת בשעה שהצבור מתפללין אמר אביי ולא אמרן אלא דליכא פתחא
אחרינא אבל איכא פתחא אחרינא לית לן בה ולא אמרן אלא דליכא בי כנישתא
אחרינא אבל איכא בי כנישתא אחרינא לית לן בה ולא אמרן אלא דלא דרי
מונא ולא רהיש ולא מנח תפילין אבל איכא חד מהנך לית לן בה : תניא אמר
ר'ע בשלשה דברים אוהב אני את המדיים כשחותכין את הבשר אין חותכין
אלא על גבי השולחן כשנושקין אין נושקין אלא על גב היד וכשיועצין אין יועצין
אלא בשדה אמר רב אדא בר אבהה מאי קראה וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
השדה אל צאנו : תניא אמר רבן גמליאל בשלשה דברים אוהב אני את
הפרסיות הן צנועין באכילתן וצנועין בבית הכסא וצנועין בדבר אחר : * אני
צויתי למקודשי תני רב יוסף אלו הפרסים המקודשין ומוזמנין לגיהנם : רבן
גמליאל אומר וכו' : אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ג * תניא ר"ש בן
יוחי אומר * פעמים שאדם קורא ק"ש שתי פעמים בלילה אחת קודם שיעלה
עמוד השחר ואחת לאחר שיעלה עמוד השחר ויוצא בהן ידי חובתו אחת של
יום ואחת של לילה. הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא קרית שמע
שתי פעמים בלילה אלמא לאחר שיעלה עמוד השחר ליליא הוא והדר תני יוצא
בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא יוצא בהן ידי חובתו אחת של
יום ואחת של לילה. הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא ק"ש שתי פעמים ביום
אלמא קודם הנץ החמה יממא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא
לא

הוא והא דקרי ליה יום דאיכא איניש דקיימי בההיא שעתא אמר רב אחא בר חנינא אמר רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי שמעון בן יוחי איכא דמתני להא דרב אחא בר חנינא אהא דתניא רבי שמעון בן יוחי אומר משום
ר' עקיבא * פעמים שאדם קורא קרית שמע שתי פעמים ביום אחת קודם הנץ החמה ואחת לאחר הנץ החמה ויוצא
בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה הא גופא קשיא אמרת פעמים שאדם קורא ק"ש שתי פעמים ביום
אלמא קודם הנץ החמה יממא הוא והדר תני יוצא בהן ידי חובתו אחת של יום ואחת של לילה אלמא ליליא הוא
לא

[ב]קדושין דף
מט. מהתרגום
פסוק כנורו

ס"א ריבן
ועשרות
שכסוף טעום

סמנים דף
ס"ח: יומא
דף ס"א:
ר"ס דף ט.

[סנהדרין לז]

חולין ס"ב
דף מ.

כ"ב ס"ק דף
יד: מנחות נט.

סמנים ק"ב:

[ט"ז כר"ש
וכר"ש ב"ס
המנחה
בענין אחר
ול"ע גם כפי'
רש"י דהכלל]

לחמן דף סא
ה ט"ז

כרמית לא

ישעיה יג

תוספתא ס"א

הגהות
הב"ח

(6) רש"י ד"ס
אני צויתי וכו'
פרס לכה ככ"ל
ותיבת ומדי
מנחק :

(3) תוס' ד"ס
יטלים וכו'
כמדרש יט ב'
דברים :